

LA FARMACOLOGITZACIÓ DE LA VIDA

Mentre que el concepte de «medicalització», pensat amb Michel Foucault i Ivan Illich, es pot definir com la conquesta per part de la medicina moderna d'aquells cossos i expressions identificats com a patològics, la «farmacologització» de la vida seria el resultat de l'aliança dels coneixements mèdics amb el capital transnacional global. Sota el signe de la crisi de la sida, aquest procés arrenca amb l'enriquiment de les farmacèutiques gràcies a l'AZT. Per això, tot i que els antiretrovirals són una fita en la millora de les condicions de vida de les persones amb VIH, s'alcen veus que ens alerten sobre el lucre descarat de la indústria farmacèutica.

En aquest marc, l'any 1996 funciona com a data frontissa, definida per l'ús de combinacions de fàrmacs o Teràpia Antiretroviral de Gran Activitat (TARGA), que produeix un gir en l'anomenada pandèmia de la sida: el VIH/sida deixa de ser una qüestió de vida o mort, cosa que constitueix un punt d'inflexió per als espais de lluita.

Una selecció de documents provinents del Centre d'Estudis i Documentació MACBA i de l'*Anarxiu sida* apunten a la cruïlla entre farmacologia, museu, representació i l'acció dels moviments socials al voltant d'aquestes qüestions. Aquesta línia argumental desplega un espai per a l'estudi i la conversa sobre la gestió política del cos i la salut.